

נעבדים ומה חשאו. ב'. גם קשה שבאמת לא השמידו כל מדין. וגם העוי שנה השי"ח ננחם במדין
 לא מנינו שנה להחרים לבלי להשאיר להם זכר ושם וכבר מנינו שהיה מדין גוי גדול בימי השופטים.
 שופטים ו'. חללים פ"ג. וז"ל ע"כ שהרבה ממדין צרחו לנפשם בעת ששמעו כי ישראל יצאו להלחם
 אחס. וגם מן המלחמה. וישראל לא רדפו אחריהם כי לא נלסו בזה. וגם אס היו נלסו לא היה
 בכחם ויכולתם להשיגם וכדומה. וגם הרבה מהם דרו במקומות אחרים בעת המלחמה. כי גם עמלק
 אשר נלסו ישראל עליו למחות את זכרו מתחת השמים גם העיד הכתוב כי שאל המעס"ש האחרים את
 העם לפי חרב. ורק את חגב החיה לפי שעה. וגם אותו הרג שמואל תיכף. ומכל זאת היו לגוי
 גדול גם בימי שאל כי הכו את נקלג. שמואל ח' ל'. וגם כי דוד הכה אותם מכה רבה מאוד
 עכ"ז נולדו מהם ד' מאות איש וגם אח"ז היו לגוי גדול בימי דוד עד כי לקח מהם כסף וזהב וכו'
 שמואל ב' ח' י"ב. וכפי הנראה לא היה יכול דוד להרגם כולם. כי לא היה עובר על מצות השי"ת
 המחה את זכר עמלק וכו'. וכן באדום אה"כ כי יואב הכריח כל זכר באדום מלכים י"א ע"ז וכפי
 ישם דוד נניבים באדום. בכל אדום שם נניבים וכו' שמואל ב' ח' י"ד. ואח"ז היו לממלכה גדולה עד
 כי בימי יהורם פשעו בישראל ויהיו לממלכה בפ"ע מ"ב ח' ק'. וכן כפי הידוע שהורקנוס מהחשמונאים
 על כל זכר באדום ואח"ז אחז"ל כי רומא הוא אדום שהחריבו את צהמ"ק הב'. ג'. וגם קשה לדבריהם
 על שרי האלפים והמאות וגם פינחם היה עמדם מה היה דעתם שלא להרוג הנקיבות אס כל המעס